

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL

PREDMET ČEHIĆ protiv HRVATSKE

(Zahtjev br. 14043/19)

PRESUDA

STRASBOURG

22. listopada 2024.

Ova je presuda konačna, no može biti podvrgnuta uredničkim izmjenama.

U predmetu Čehić protiv Hrvatske,

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući u odboru u sastavu:

Lorraine Schembri Orland, *predsjednica*,

Frédéric Krenc,

Davor Derenčinović, *suci*,

i Dorothee von Arnim, *zamjenica tajnika odjela*,

uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 14043/19) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski državljanin g. Mario Čehić („podnositelj zahtjeva”), rođen 1994. i živi u Zagrebu i kojeg je zastupao g. L. Kipa, odvjetnik u Zagrebu, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 7. ožujka 2019.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovoru o navodnom zlostavljanju od strane policije i neučinkovitoj istrazi tog događaja, a da se ostatak zahtjeva odbaci kao nedopušten,

očitovanja stranaka,

nakon vijećanja zatvorenog za javnost 1. listopada 2024.,

donosi sljedeću presudu koja je usvojena navedenog datuma:

PREDMET SPORA

1. Predmet se odnosi na navodno policijsko zlostavljanje podnositelja zahtjeva prilikom njegova uhićenja i navodno neučinkovit odgovor domaćih vlasti u tom pogledu.

I. NAVODNO ZLOSTAVLJANJE

2. Dana 20. rujna 2017., oko 16:30, podnositelj zahtjeva uhićen je dok je prevozio skupinu stranaca koji su nezakonito ušli u zemlju. Njegov brat uhićen je otprilike 15 minuta ranije dok je prevozio drugu skupinu.

3. Prema navodima podnositelja, nakon što su ga policijski službenici izvukli iz automobila, došla su dva muškarca u civilnoj odjeći i nekoliko ga puta udarila šakama. Na temelju komentara ostalih, podnositelj je shvatio da su ta dva muškarca pripadnici Službe organiziranog kriminaliteta.

4. Nakon uhićenja, podnositelj i njegov brat dovedeni su u Policijsku postaju Vrbanja. Policijski službenik T.M. obavio je obavijesni razgovor s podnositeljem. Policijski službenik P.J. sastavio je izvješće o podnositeljevu uhićenju. Naveo je da podnositelja nije pregledao liječnik, da je podnositelj izjavio da je dobrog zdravlja i da je odbio liječničku pomoć te se odrekao prava da ga zastupa odvjetnik. U izvješću nisu zabilježene nikakve postojeće ozljede.

5. Sljedećeg dana, 21. rujna 2017. u 10:30, podnositelj je predan pritvorskom nadzorniku u Policijskoj upravi vukovarsko-srijemskoj. Pritvorski nadzornik utvrdio je da podnositelj ima vidljive ozljede: hematome ispod očiju i na lijevoj strani čela, i da je izjavio da je te ozljede zadobio prilikom uhićenja. U vezi s ozljedama, pritvorski nadzornik utvrdio je da su dva policijska službenika N.L. i T.T. poslala izvješće u kojem su navela da se podnositelj poskliznuo i udario glavom u vrata kada je izlazio iz automobila prilikom uhićenja, pri čemu je zadobio vidljivu ozljedu u vidu ogrebotine i crvenila lica.

6. Dana 21. rujna u 11:34 podnositelj je fotografiran iz različitih kutova. Na fotografijama se vidi da je podnositelj zahtjeva imao vidljive ozljede.

7. Istog dana u 12:45 podnositelj je odveden na ispitivanje zamjenici Općinskog državnog odvjetnika u Vukovaru M.G.B. Odrekao se prava da ga zastupa branitelj. Na snimci njegova ispitivanja vidi se da je imao vidljive ozljede. Zamjenica Općinskog državnog odvjetnika u Vukovaru nije spomenula podnositeljeve ozljede niti ga je pitala kako ih je zadobio.

8. Nakon ispitivanja, dva službenika koja su trebala podnositelja premjestiti u Zatvor u Zagrebu odbila su to učiniti jer je imao vidljive ozljede i prvo ga je trebao pregledati liječnik. Druga dva policijska službenika zatim su podnositelja odvela na medicinski pregled.

9. Dana 21. rujna 2017. u 18:28 liječnica I.A. navela je u svojem nalazu da je podnositelja zahtjeva dovela policija i da je uhićen jer je dva dana ranije sudjelovao u tučnjavi. Nakon pregleda podnositelja utvrdila je sljedeće: „kontuzijske ozljede na licu, hematom periokularni, lacerokontuzivna rana sljepoočno lijevo i kontuzijska ozljeda lumbalno lijevo od prije dva dana, već u regresiji.”

II. KAZNENI POSTUPAK PROTIV PODNOSITELJA ZAHTJEVA

10. Dana 17. listopada 2017. podnositelj i njegov brat optuženi su da su iz koristoljublja omogućili drugim osobama nezakonito kretanje u Hrvatskoj, čime su počinili kazneno djelo protiv javnog reda.

11. Podnositelj zahtjeva angažirao je branitelja koji je na prvom ročištu održanom 18. siječnja 2018. prigovorio da je podnositelja prilikom uhićenja zlostavljala policija, što dokazuje videosnimka njegova ispitivanja od 21. rujna 2017. na kojoj se vidi da je imao vidljive ozljede. Raspravni sud prihvatio je prijedlog odvjetnika da se pribave podnositeljeva medicinska dokumentacija i fotografije od 21. rujna 2017. te izvješće pritvorskog nadzornika o podnositeljevu zdravstvenom stanju.

12. Na ročištu održanom 24. svibnja 2018. podnositelj zahtjeva opisao je zlostavljanje. Istog dana proglašen je krivim za djelo koje mu je stavljeno na teret te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine. Raspravni sud naglasio je da će se podnositeljev prigovor o zlostavljanju razmotriti u izvidima koje je pokrenulo Općinsko državno odvjetništvo u Vukovaru (vidi

stavak 15. ove presude). Dana 20. rujna 2018. žalbeni sud potvrdio je podnositeljevu osudu.

13. U ustavnoj tužbi koju ju je zatim podnio podnositelj zahtjeva prigovorio je, među ostalim, da ga je prilikom uhićenja zlostavljala policija i da nije provedena učinkovita istraga u tom pogledu.

14. Dana 12. prosinca 2018. Ustavni sud ispitao je prigovor na temelju članka 3. Konvencije. Nije utvrdio povredu materijalnog aspekta jer je liječnica koja je pregledala podnositelja 21. rujna 2017. utvrdila da je podnositelj zadobio ozljede u tučnjavi dva dana ranije, a stoga i neovisno o njegovu uhićenju. Nije utvrdio povredu postupovnog aspekta jer je nadležni tužitelj započeo provođenje izvida.

III. ISTRAGA O NAVODNOM ZLOSTAVLJANJU PODNOSITELJA

15. Dana 19. siječnja 2018. zamjenica Općinskog državnog odvjetnika u Vukovaru sastavila je bilješku u kojoj je navela da je podnositelj na raspravi prethodnog dana prvi put prigovorio zlostavljanju prilikom uhićenja. Započelo je provođenje izvida i zatražena je dokumentacija u vezi s pritvaranjem podnositelja zahtjeva i liječničkim pregledom te popis policijskih službenika koji su postupali prema podnositelju zahtjeva.

16. Kada je podnositelj ispitan 15. ožujka 2018., izjavio je da su, nakon što su ga policijski službenici 20. rujna 2017. izvukli iz automobila, došla dva muškarca u civilnoj odjeći, koji su prema njegovu shvaćanju bili pripadnici Službe organiziranog kriminaliteta, i nekoliko ga puta udarila šakama, uglavnom u području očiju.

17. Kada je podnositeljev brat ispitan 24. svibnja 2018., naveo je da podnositelj nije imao nikakvih ozljeda prije uhićenja i da mu je u policijskoj postaji podnositelj rekao da su ga udarali policijski službenici iz Službe organiziranog kriminaliteta.

18. U razdoblju od 2. svibnja do 23. listopada 2018. Općinsko državno odvjetništvo u Vukovaru ispitalo je uključene policijske službenike. Svi su porekli da su upotrijebili ikakvu silu protiv podnositelja. Gotovo svi su porekli i da su primijetili bilo kakve ozljede na podnositelju zahtjeva, uz iznimku policijskog službenika Ž.Ž.-a, koji je izjavio da mu je podnositelj rekao da je udario glavom kada je ulazio u automobil prije uhićenja; i policijskih službenika N.L.-a i T.T.-a, koji su izjavili da im je podnositelj rekao da je ozljede zadobio udarivši glavom kada je izlazio iz automobila nakon uhićenja. Policijski službenici P.J. i T.M. izjavili su da su došli na mjesto uhićenja podnositelja, ali ga nisu udarali.

19. Dana 16. studenoga 2018. naloženo je provođenje sudskomedicinskog vještačenja. Nakon što je pregledao medicinsku dokumentaciju i crno-bijele fotografije podnositelja od 21. rujna 2017., dana 23. studenoga 2018. vještak A.B. utvrdio je da je hematom oko podnositeljeva lijevog oka mogao nastati udarcem zatvorenom šakom snage

umjerenog intenziteta ili udarcem laktom druge osobe. Ozljeda sljepoočne regije mogla je nastati udarcem oštećene regije glave u neko tupo, tvrdo, fiksirano, mehaničko sredstvo.

20. Nakon što je dobio fotografije podnositelja od 21. rujna 2017. u boji, dana 12. prosinca 2018. vještak A.B. utvrdio je da su podnositeljeve ozljede mogle nastati udarcima šakama i da su zadobivene unutar 24 sata prije trenutka fotografiranja podnositelja (21. rujna u 11:34). Dana 14. prosinca 2018. vještak A.B. ponovio je svoje zaključke.

21. U svibnju 2019. istraga je usmjerena na policijske službenike T.M.-a i P.J.-a. Podnositelj je na prepoznavanju prepoznao T.M.-a i P.J.-a kao osobe koje su ga udarale.

22. Kada je upitan je li podnositelj zahtjeva mogao zadobiti ozljede udarivši glavom u vrata automobila, dana 31. srpnja 2019. vještak A.B. potvrdio je da su podnositeljeve ozljede najvjerojatnije nastale najmanje trima udarcima šakama unutar 24 sata prije trenutka fotografiranja i da nije vjerojatno da su nastale tako što je podnositelj udario u neko tupo tvrdo mehaničko sredstvo.

23. Kada su ispitani 28. listopada 2019. u svojstvu osumnjičenika, policijski službenici T.M. i P.J. odlučili su se braniti šutnjom.

24. Dana 17. veljače 2020. protiv policijskih službenika T.M.-a i P.J.-a podignuta je optužnica u kojoj im se stavlja na teret da su nanijeli tjelesne ozljede podnositelju. Na suđenju su naveli da se ne smatraju krivima i odlučili su braniti se šutnjom. Raspravni sud ispitao je podnositelja zahtjeva, osmero policijskih službenika, vještaka A.B.-a i liječnicu I.A.

25. Presudom od 9. prosinca 2022., koju je žalbeni sud potvrdio 11. svibnja 2023., T.M. i P.J. oslobođeni su optužbi jer: (i) nitko od policijskih službenika nije potvrdio podnositeljeve navode; (ii) nije bilo životno ni logično da podnositelj nije odmah podnio kaznenu prijavu protiv policijskih službenika, već je čekao do 24. svibnja 2018. da prigovori zlostavljanju; i (iii) medicinski vještak A.B. u konačnici je prihvatio mogućnost da su podnositeljeve ozljede nastale više od 24 sata prije trenutka kad je fotografiran 21. rujna 2017.

IV. PRIGOVOR PRED SUDOM

26. Podnositelj zahtjeva prigovorio je na temelju članka 3. Konvencije da ga je prilikom uhićenja zlostavljala policija i da nije provedena učinkovita istraga o tom pitanju.

OCJENA SUDA

NAVODNA POVREDA ČLANKA 3. KONVENCIJE

A. Dopuštenost

27. Kada je riječ o tvrdnji Vlade da navodno zlostavljanje podnositelja nije doseglo prag težine koji bi doveo do primjene članka 3., Sud ponavlja da, u skladu s pristupom utvrđenim u predmetu *Bouyid protiv Belgije* ([VV], br. 23380/09, članci 100. – 101., ECHR 2015), kada je podnositelj zahtjeva suočen sa službenicima odgovornima za provedbu zakona, ispitivanje Suda usmjerava se na nužnost, a ne na težinu postupanja kojemu je podnositelj zahtjeva bio izložen kako bi se utvrdilo je li predmet prigovora obuhvaćen područjem primjene članka 3. Konvencije. Ako se ne smatra da je takvo postupanje bilo nužno potrebno zbog ponašanja podnositelja, ono predstavlja ponižavajuće postupanje, a time i povredu članka 3. (*ibid.*, članci 111. – 112.).

28. Sud stoga smatra da prigovor Vlade otvara pitanje koje je usko povezano s osnovanošću prigovora (usporedi *A.P. protiv Slovačke*, br. 10465/17, članak 43., 28. siječnja 2020.). Prema tome, Sud smatra da ovaj prigovor treba spojiti s ispitivanjem osnovanosti prigovora na temelju materijalnog aspekta članka 3. Konvencije.

29. Kada je riječ o tvrdnji Vlade da podnositelj zahtjeva nije iscrpio djelotvorno domaće pravno sredstvo jer se u svojoj ustavnoj tužbi podnesenoj 2018. pozvao na navodno zlostavljanje ponajprije u kontekstu prigovora u vezi s povredom prava na pošteno suđenje u kaznenom postupku protiv njega, dok tijekom istrage i kasnijeg kaznenog postupka protiv T.M.-a i P.J.-a nije podnio još jednu ustavnu tužbu, koja se smatra djelotvornim domaćim pravnim sredstvom od 2019., Sud smatra da je pitanje iscrpljivanja domaćih pravnih sredstava usko povezano sa sadržajem podnositeljeva prigovora o navodnom neprovođenju učinkovite istrage i stoga se mora spojiti s ispitivanjem osnovanosti prigovora na temelju postupovnog aspekta članka 3. Konvencije.

30. Sud nadalje primjećuje da prigovor o navodnom zlostavljanju podnositelja zahtjeva i neučinkovitoj istrazi nije ni očigledno neosnovan u smislu članka 35. stavka 3. točke (a) Konvencije ni nedopušten po bilo kojoj drugoj osnovi. Stoga se mora proglasiti dopuštenim.

B. Osnovanost

31. Opća načela o zabrani zlostavljanja i obvezi provođenja učinkovite istrage takvih navoda sažeta su u predmetu *Bouyid*, gore naveden, stavci 81. – 90., 100. – 101. i 114. – 123.

32. Sud ponavlja da, čak i u nedostatku izričite prijave, istragu treba pokrenuti ako postoje druge dovoljno jasne naznake da je možda počinjeno zlostavljanje (vidi *Članovi kongregacije Jehovinih svjedoka iz Gldanija i drugi protiv Gruzije*, br. 71156/01, stavak 97., 3. svibnja 2007.). Ne može se prepustiti inicijativi žrtve da podnese službenu prijavu ili preuzme odgovornost za vođenje istražnih postupaka budući da vlasti moraju postupati na vlastitu inicijativu (vidi gore navedeni predmet *Bouyid*, stavak 119., i *Tadić protiv Hrvatske*, br. 10633/15, stavak 41., 23. studenoga 2017.).

33. Kada je riječ o ispunjenju postupovne obveze da se provede učinkovita istraga o dovoljno jasnim naznakama da je možda počinjeno zlostavljanje, u ovom predmetu Sud primjećuje da, iako je podnositelj zahtjeva imao vidljive ozljede i rekao je pritvorskom nadzorniku da ih je zadobio prilikom uhićenja (vidi stavke 5. – 9. ove presude), nitko od službenika u policijskoj postaji ili pritvorskoj jedinici, a ni tužiteljica koja je ispitivala podnositelja zahtjeva i imala priliku sama primijetiti da ima svježe ozljede, nije propisno zabilježio njegove ozljede ili poduzeo dostatne korake da provjeri kako ih je zadobio. Podnositelj zahtjeva odveden je na liječnički pregled tek nakon što su službenici koji su ga trebali premjestiti u Zatvor u Zagrebu odbili to učiniti jer je imao vidljive ozljede (vidi stavak 8. ove presude). Izvidi o mogućem zlostavljanju podnositelja pokrenuti su tek nakon što je podnositelj angažirao odvjetnika, koji je potom podnio izričit prigovor u tom pogledu (vidi stavke 11. i 15. ove presude).

34. Sud nadalje primjećuje da je podnositelj zahtjeva podnio prigovor o zlostavljanju pred Ustavni sud, koji ga je ispitao u svjetlu kriterija Suda na temelju članka 3. Konvencije (vidi stavke 13. i 14. ove presude). Međutim, to ispitivanje provedeno je samo na temelju dokumenata dostupnih u kaznenom postupku protiv podnositelja, a da Ustavni sud nije zatražio spis o izvidima o navodnom zlostavljanju podnositelja. Ustavni sud stoga nije raspolagao dokumentima na temelju kojih bi mogao pravilno ispitati to pitanje (vidi stavak 33. ove presude). Nadalje, nije bio upoznat s radnjama poduzetima u istrazi, kao što su opisi zlostavljanja koje su naveli podnositelj zahtjeva i njegov brat, te rezultatima sudskog vještačenja ozljeda podnositelja zahtjeva (vidi stavke 15. – 20. ove presude).

35. Kada je riječ o zaključku Ustavnog suda da je liječnica koja je pregledala podnositelja 21. rujna 2017. utvrdila da je podnositelj zadobio ozljede neovisno o uhićenju (vidi stavak 14. ove presude), Sud primjećuje da je liječnica u svojem nalazu navela da je podnositelj ozljede zadobio u tučnjavi dva dana ranije najvjerojatnije zato što su joj to rekli policijski službenici koji su doveli podnositelja (vidi stavak 9. ove presude). U svakom slučaju, zadatak liječnice tom je prilikom bio pregledati i liječiti podnositeljeve ozljede, a ne utvrditi gdje ih je i kako zadobio.

36. Sud stoga utvrđuje da je došlo do povrede postupovnog aspekta članka 3. Konvencije već u razdoblju koje je ispitivao Ustavni sud kao posljedica propusta vlasti da postupaju na vlastitu inicijativu i zbog

neprovođenja temeljite istrage. Stoga odbacuje prigovor Vlade o neiscrpljivanju pravnih sredstava o tome da je podnositelj trebao podnijeti još jednu ustavnu tužbu, koji je prethodno spojio s ispitivanjem osnovanosti, (vidi stavak 29. ove presude i, *mutatis mutandis*, *Kozlica protiv Hrvatske*, br. 29182/03, stavak 28., 2. studenoga 2006.).

37. Sud nadalje ponavlja da postupovni zahtjevi članka 3. nadilaze fazu preliminarne istrage kada istraga dovodi do poduzimanja pravnih radnji pred nacionalnim sudovima: postupak u cjelini, među ostalim i sudska faza, mora ispunjavati zahtjeve članka 3. Konvencije. To znači da domaća pravosudna tijela ni u kojem slučaju ne smiju biti spremna dopustiti da nanesena tjelesna ili psihološka patnja prođe nekažnjeno. To je bitno za očuvanje povjerenja javnosti u vladavinu prava i podrške javnosti vladavini prava te za sprječavanje privida da domaća pravosudna tijela toleriraju nezakonite radnje ili da su u dosluhu glede njih (vidi *Okkali protiv Turske*, br. 52067/99, stavak 65., ECHR 2006-XII (izvadci)).

38. U ovom predmetu, Sud izražava ozbiljne sumnje u pogledu razloga zbog kojih su kazneni sudovi oslobodili policijske službenike optužbi za nanošenje tjelesnih ozljeda podnositelju zahtjeva (vidi stavak 25. ove presude).

39. Kao prvo, Sud sumnja da bi se policijski službenici ispitani u svojstvu svjedoka mogli smatrati „neutralnim” svjedocima u postupku koji se odnosi na njihove kolege.

40. Kao drugo, Sud se ne slaže s ocjenom podnositeljeva propusta da prijavi zlostavljanje odmah nakon uhićenja. Primjećuje da je u policijskoj postaji obavijesni razgovor s podnositeljem obavio policijski službenik T.M., ista osoba koja ga je navodno udarala (vidi stavak 4. ove presude). Izvješće o uhićenju podnositelja, prema kojem podnositelj nije zadobio nikakve ozljede i nije mu trebala liječnička pomoć, sastavio je policijski službenik P.J., drugi policijski službenik koji ga je navodno udarao (vidi stavak 4. ove presude). Nadalje, s obzirom da u to vrijeme nije imao odvjetnika i da su ga tužitelju i liječniku dovela dva policijska službenika, Sud smatra razumljivim što u tim prilikama podnositelj nije prijavio zlostavljanje. Sud ponavlja da psihološki učinci zlostavljanja koje su počinili predstavnici države mogu umanjiti sposobnost žrtve da bez odgode poduzme potrebne korake za pokretanje postupka protiv počinitelja. Takva prepreka može postati posebno teško savladiva kada je žrtva nakon događaja neprekidno pod kontrolom osoba koje su bile umiješane u zlostavljanje (usporedi *Mafalani protiv Hrvatske*, br. 32325/13, stavak 82., 9. srpnja 2015., i *Ochigava protiv Gruzije*, br. 14142/15, stavak 51., 16. veljače 2023.).

41. Konačno, Sud ne može zanemariti činjenicu da je sudskomedicinski vještak A.B. u nekoliko navrata potvrdio da su podnositeljeve ozljede bile nanesene šakama unutar 24 sata do trenutka kada je fotografiran 21. rujna 2017. (vidi stavke 20. i 22. ove presude). Čak i ako je na suđenju vještak u konačnici prihvatio mogućnost da su podnositeljeve ozljede bile

nanesene više od 24 sata prije trenutka kada je fotografiran, Sud mora primijetiti da ta alternativna mogućnost očito ne odgovara izjavi policijskih službenika o događajima. Konkretno, policijski službenici izjavili su da je podnositelj zahtjeva udario glavom dok je ulazio u automobil / izlazio iz automobila (vidi stavak 18. ove presude), a vještak je utvrdio da hematomi, osobito na podnositeljevim očima, nisu mogli nastati udarcem glavom u vrata automobila, već udarcima šakama (vidi stavke 20. i 22. ove presude).

42. Prema tome, proizlazi da domaće vlasti nisu istinski pokušale temeljito ispitati stvar, utvrditi činjenice i, ako je potrebno, odgovorne osobe privesti pravdi. Stoga je došlo do povrede postupovnog aspekta članka 3. Konvencije.

43. U nedostatku dostatnog pokušaja da se utvrde činjenice predmeta, Sud smatra da Vlada nije ispunila teret dokazivanja ni pružila dokaze koji dovode u sumnju podnositeljev opis događaja. Sud stoga potvrđuje relevantne činjenice kako ih je naveo podnositelj zahtjeva i utvrđuje da se njegovo zlostavljanje dogodilo i da se može pripisati tuženoj državi. Budući da upotreba fizičke sile nije bila nužno potrebna zbog ponašanja samog podnositelja (vidi gore navedeni predmet *Bouyid*, stavci 100. – 101.), Sud odbacuje prigovor Vlade, prethodno spojen s ispitivanjem osnovanosti, da podnositeljevo zlostavljanje nije doseglo prag težine koji bi doveo do primjene članka 3. (vidi stavak 28. ove presude). Stoga je došlo i do povrede materijalnog aspekta članka 3. Konvencije.

PRIMJENA ČLANKA 41. KONVENCIJE

44. Podnositelj zahtjeva potraživao je 25.000 eura (EUR) na ime naknade nematerijalne štete i 2.660 eura na ime troškova i izdataka nastalih pred Ustavnim sudom i pred Sudom.

45. Vlada je osporila ta potraživanja.

46. Sud podnositelju zahtjeva dosuđuje iznos od 12.000 eura na ime naknade nematerijalne štete, uvećan za sve poreze koji bi se mogli zaračunati.

47. Uzimajući u obzir dokumente koje posjeduje, Sud smatra razumnim dosuditi iznos od 2.660 eura, koji obuhvaća troškove i izdatke po svim osnovama, uvećan za sve poreze koji bi se mogli zaračunati podnositelju zahtjeva.

IZ TIH RAZLOGA SUD JEDNOGLASNO

1. *spaja* prigovore Vlade s ispitivanjem osnovanosti te ih *odbacuje*
2. *utvrđuje* da je zahtjev dopušten
3. *presuđuje* da je došlo do povrede postupovnog aspekta članka 3. Konvencije

PRESUDA ČEHIĆ protiv HRVATSKE

4. *presuđuje* da je došlo do povrede materijalnog aspekta članka 3. Konvencije
5. *presuđuje*
 - (a) da tužena država podnositelju zahtjeva treba u roku od tri mjeseca isplatiti sljedeće iznose:
 - (i) 12.000 EUR (dvanaest tisuća eura) na ime naknade nematerijalne štete, uvećano za sve poreze koji bi se mogli zaračunati
 - (ii) 2.660 EUR (dvije tisuće šeststo šezdeset eura) na ime naknade troškova i izdataka, uvećano za sve poreze koji bi se mogli zaračunati podnositelju zahtjeva
 - (b) da se od proteka prethodno navedena tri mjeseca do namirenja plaća obična kamata na navedene iznose koja je jednaka najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke tijekom razdoblja neplaćanja, uvećanoj za tri postotna boda
6. *odbija* preostali dio zahtjeva podnositelja za pravednu naknadu.

Sastavljeno na engleskom jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 22. listopada 2024. u skladu s pravilom 77. stavcima 2. i 3. Poslovnika Suda.

Dorothee von Arnim
zamjenica tajnika

Lorraine Schembri Orland
predsjednica

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

